

سینماگران مشهدی در میزگرد اختصاصی شهرآرا از موانع و مشکلات فیلم سازی در مشهد می‌گویند

هنرمندان، خسته از راه‌حل‌های بی‌نتیجه

الهام ظریفیان

اختصاصی شهرآرا با حضور سه سینماگر خراسانی با موضوع بررسی جایگاه مشهد و خراسان در سینمای کشور و مشکلات آن در این هفته در دفتر انجمن سینمای جوان مشهد برگزار شد. مهدی مسگران تهیه‌کننده کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس تئاتر و سینما، مهدی آب‌بر نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده سینما در بخش داستانی و مستند و مجتبی انوریان فیلم‌نامه‌نویس و پژوهشگر، سینماگرانی بودند که ما را در این میزگرد همراهی کردند.
قسمت اول این گزارش سه‌شنبه گذشته در همین صفحه به چاپ رسید. در این قسمت مجموع نظرات این هنرمندان چنین بود که سینمای خراسان از نداشتن نقشه‌راه و همچنین نداشتن تعریفی مشخص از واژگانی مثل تهیه‌کنندگی حرفه‌ای رنج می‌برد و از دیدگاه آن‌ها این موضوع باعث شده است سینمای خراسان نتواند از ظرفیت‌های محتوایی و تاریخی بالقوه خود استفاده کند. همچنین به این موضوع اشاره شد که به‌دلیل دغدغه نداشتن مدیران استانی، سینمای مشهد و خراسان فاصله بسیاری با سینمای تراز کشور پیدا کرده است. مشکلات مربوط به آموزش در سینما و نبود نظارت جدی بر این بخش موضوع دیگری بود که در بخش ابتدایی این میزگرد به آن اشاره شد و حاضران معتقد بودند که آموزش در سینمای استان به حال خود رها شده است. در قسمت دوم و در ادامه بررسی مشکلات و موانع جریان تولید فیلم در خراسان به مواردی مانند مرکزگرایی، نبود حمایت مالی و عاطفی از هنرمندان و نبود عزم جدی هنرمندان برای مطالبه از مدیران اشاره و بر لزوم آسیب‌شناسی درونی میان هنرمندان تأکید شده است. این میزگرد را در ادامه دنبال کنید.

نمای از پشت صحنه فیلمبرداری در مشهد، مشهد، خراسان، ایران

هم با خودش می‌سوزاند.

این هنرمند ادامه می‌دهد: برعکسش هم محتمل است، یعنی وقتی ما یک بازخورد مثبت داشته باشیم، به طور طبیعی دیگر صاحبان سرمایه هم ترغیب می‌شوند، بنابراین یک معضل بی‌نظمی و تشتی است که در نتیجه آن هرکسی به‌عنوان کارگردان تهیه‌کننده می‌رود و از آدم‌ها طلب پول می‌کند و متأسفانه به‌جرت می‌گویم هنوز یک‌عده از ما، مردم ناآگاهی هستیم که بدون تحقیق پول می‌دهیم.

او با تأکید بر اینکه ولنگاری رفتاری‌ای که از لحاظ حرفه‌ای در جامعه هنری خراسان به وجود آمده، هنرمندان دارای ریشه و سابقه را خسته کرده است،

می‌گوید: من آدمی هستم که سابقه هجده سال کار مدیریت هنری دارم و آدم جمع‌گرایی هستم، ولی الان به نقطه‌ای رسیده‌ام که خسته شده‌ام. اصلا به جلسات نمی‌روم، چون احساس می‌کنم که نه تنها اراده‌ای برای حل مشکلات وجود ندارد، بلکه حتی تمندا قرار است صدای بلند سینما خفه شود.

● هنرمندان برای مطالبه از مدیریت عزم جدی ندارند جدا از همه مشکلاتی که به‌خاطر نبود نقشه‌راه و نظارت مدیران و ناآشنایی آن‌ها گریبان گیر سینمای

خراسان شده‌است، سؤالی که مطرح می‌شود این است که اگر یک مرحله پایین‌تر بباییم و به درون خود جامعه سینمایی نگاه کنیم، چه سهمی از موانع را می‌توانیم به این بخش بدهیم؟ انوریان در پاسخ به این سؤال با تأکید بر اینکه نمی‌توانیم بگوییم همه آسیب‌ها از بالاست، می‌گوید: اینکه آسیب‌های ما دوسویه‌اند، یعنی هم از سمت مسائل مدیریتی‌اند و هم آفت‌های میان خود هنرمندان را دربر می‌گیرند، یک امر واضح است و نمی‌توان آن را انکار کرد. اتفاق‌من می‌گویم یکی از دلایلی که مدیر درست کار نمی‌کند جامعه تحت مدیریت اوست. اگر شما در یک جامعه سالم مسئول قطار شهری باشید، جامعه‌ای که سوار مترو می‌شود از شما انتظار دارد قطار به‌موقع بیاید و برود. اگر جامعه از حقوق خود آگاه باشد، این را از مدیریت مطالبه می‌کند.

او با بیان اینکه کلمه «مطالبه» بارها گفته شده، ولی اثر نگذاشته و تبدیل به ضدارزش شده است، ادامه می‌دهد: اگر مطالبه به‌معنای واقعی وجود داشته باشد و آن مدیر بداند که از مردم حقوق می‌گیرد و وظیفه‌اش این است که حتی به‌آن مسافر کوچک دوساله هم پاسخ بدهد، مطمئن باشید قطار سر موقع خواهد آمد. چه می‌خواهم بگویم؟ می‌خواهم بگویم جامعه و مدیریت بر هم تأثیرات متقابلی می‌گذارند، همان‌طور که رخنه فساد و بی‌سوادی در مدیریت می‌تواند جامعه را از رشد باز دارد. اگر جامعه تحت مدیریت هم رها و یله باشد، انگیزه‌های مدیر از بین خواهد رفت. این مسئله متأسفانه الان نزد هنرمندان ما وجود دارد.

انوریان با اشاره به نبود عزم جدی هنرمندان برای مطالبه از مدیریت می‌گوید: متأسفانه همدلی را در میان هنرمندان خراسان کم می‌بینیم که این هم دلایل مختلف فرهنگی، تاریخی و موارد مربوط به شرایط روز دارد که الان به آن‌ها نمی‌پردازم. ولی هر وقت همدلی بوده است، تولیدات خوبی داشته‌ایم و مشکلات را حل

آب‌بر با تأیید گفته‌های انوریان می‌گوید: من معتقدم ۶۰ درصد تقصیر خود ماست که نتوانسته‌ایم یک فیلم خوب و ماندگار تولید کنیم. برای تولید یک اثر خوب هنری (اعم از کتاب، نقاشی، عکس، فیلم، تئاتر) اساس تولید را باید داشته باشیم. اساس کار سینما فیلم‌نامه خوب است. ما حتی آدم‌هایش را هم داریم که بنویسند، اما آن آدم‌ها انگیزه‌اش را ندارند. مدیران هم به نظر می‌رسد دیگر زوری ندارند که این انگیزه را ایجاد کنند. اومی افزایش: یک‌بخش انگیزه‌های مالی است و یک‌بخش هم به روحیه هنرمندان برمی‌گردد. واقعیت این است که هنرمند جاعت در همه دنیا اخلاق دخترچپه‌های

شش ساله را دارد و نیازمند توجه و در جای خودش حمایت است. نهادهای ذی‌ربط باید از آدمی مثل مهدی مسگران سؤال کنند که کار آخرت چه شد و مشکلاتش چه بود. حتما لازم نیست که آن مشکلات را حل کنند، دست کم بپرسند.

این مستندساز تأکید می‌کند: حرف مدیران استانی همیشه این است که پول نداریم، ولی همه چیز که با پول به‌دست نمی‌آید. مخصوصاً در هنر همه چیز با پول به‌دست نمی‌آید. فیلم‌های

جشنواره‌امسال را نگاه کنید. نهادهای نظامی، امنیتی، هنری و سازمان سینمایی خوب پول داده بودند، اما جالب است که فیلم‌ها نتوانسته بودند نظر مردم را جلب کنند. یک بخش مدیریت است؛ یک بخش سپردن کار به دست کاردان و یک بخش هم‌پیگیری و نظارت است. در شهر ما واقعا نه پیگیری وجود دارد و نه نظارت. من گاهی از بس موضوعی را در ادارات مختلف پیگیری می‌کنم، خودم خجالت می‌کشم.

● هنرمندان از راه‌حل دادن خسته شده‌اند پیچیدن یک نسخه شفایبخش برای سینمای خراسان به‌طورقطع چیزی نیست که امکان تحقق آن وجود داشته باشد، اما می‌توان راه‌حل‌های مختلف را کنار هم گذاشت تا بتوانیم دست کم بخشی از مشکلات را پوشش بدهیم. در پایان این میزگرد از حاضران می‌خواهیم پیشنهادهای عملی‌شان را مطرح کنند، اما گویا هنرمندان از گفتن راه‌حل‌ها خسته شده‌اند و می‌گویند سال‌هاست که پیشنهاد می‌دهند، ولی گوش شنوایی نیست. انوریان می‌گوید: شما را به‌دها گفت‌وگوی دیگر در سال‌های گذشته راجع می‌دهم که راه‌حل‌ها در آن‌ها گفته شده، ولی به‌هیچ‌کدام توجهی نشده‌است. اتفاقاً بعضی وقت‌ها باید بگوییم ما از راه‌حل دادن خسته شده‌ایم. شما، آقای مدیری که می‌گوی این کاره هستی! یک‌راه‌حل بده که جامعه احساس کند فرهنگ‌و هنر- که همواره بخش جدایی‌ناپذیری از تمدن ایرانی بوده است- اکنون هم در جامعه جاری است. او با بیان اینکه جامعه با هنرمندان خودش قرن‌ها پیش ارتباطی نتگانتگ داشته است و هنرمند هم به عشق اوست که همه این سختی‌ها را به جان می‌خرد و حفظ می‌کند ادامه می‌دهد: افسردگی‌ای که اکنون گریبان گیر هنرمندان شده، ناشی از به نتیجه نرسیدن است. از بس که رفته‌ایم و سرمان به دیوار خورده است، واقعا دیگر خسته شده‌ایم. این دیوار آن قدر بلند است که هنرمند نمی‌تواند راه‌حلی برای اینکه چطور از آن

قسمت دوم

بگذرد پیدا کند، چون خودش این دیوار را نساخته است. این دیوار و مانع را باید کسانی که ساخته‌اند بردارند تا فرهنگ و هنر بتواند دوباره در جاده خودش قدم بگذارد و سلامت روحی و روانی و فکری جامعه را به آن برگرداند.

او اضافه می‌کند: یک معضل بزرگ جامعه ما فساد، رانت‌خواری و اقسام بزه‌های اخلاقی و رفتاری است و من به‌جرت می‌توانم بگویم اگر تولیدات فکری، فرهنگی و هنری خوبی داشته باشیم و افراد از بدو طفولیت با آن‌ها آشنا شوند، می‌توانیم جامعه را از این آسیب‌ها دور کنیم. نمونه‌هایش را در نسل قبل زیاد دیده‌ایم. خیلی از ما از طریق قصه و در زمان کودکی با ارزش‌های جامعه آشنایی پیدا کرده‌ایم و هرچه بزرگ‌تر شده‌ایم آن ارزش‌ها را وسیع‌تر دنبال کرده‌ایم. پس راه‌حل را از ما نخواهید، چون اگر ارائه بدهیم، کسی برای اینکه آن‌ها را به کار بگیرد همتی ندارد. از مدیران بخواهید و ببینید واقعا حاضرند حتی به آن فکر کنند.

● باید جلوی کلاهبرداری اخلاقی و مالی در سینما گرفته شود آب‌بر اما با نگاهی خوش‌بینانه‌تر به توانمندی‌های هنرمندان خراسان اشاره می‌کند و می‌گوید: سینمای خراسان تواناتر از چیزی است که الان نشان داده‌می‌شود و چنانچه موقعیتی برایش ایجاد شود، این توانایی را نشان می‌دهد. کلمه بودجه را به کار نمی‌برم، چون حمایت همیشه مالی نیست. ما قانونی داریم که اگر یکی از نهادهای اقتصادی مبلغی را برای هنری مانند فیلم و تئاتر هزینه کند، با تأیید اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و استانداری آن مبلغ از مالیاتش کم می‌شود، ولی روی همین قضیه نه استناداری کار می‌کند، نه ارشاد، نه میراث فرهنگی و نه تلویزیون، درحالی‌که این وظیفه استانداری و اداره کل امور مالیاتی است که این موضوع را مطرح کنند و سازمان‌ها را به تولیدات هنری تشویق کنند. او تأکید می‌کند: ته حرف من این است که ما در خراسان خیلی پول داریم. اگر مدیریت ارشد استان میل داشته باشد و حرکتی بکند، ما نه تنها می‌توانیم خودمان فیلم‌سینمایی خوب تهیه کنیم، بلکه می‌توانیم آدم‌های تهران را هم به کار بگیریم.

مسگران با تأیید دیدگاه آب‌بر می‌گوید: من می‌توانم به خودم ببالم که دارم به استان پول می‌آورم. اقتصاد سینما یعنی همین و دوست ندارم با مدیران مواجهه‌ای داشته باشم. امیدم را از آن‌ها قطع کرده‌ام، اما نیاز حسی‌ای که آقای آب‌بر به آن اشاره کرد، دارم. واقعا ما دلی هستیم. ما عاشقی را بلدیم. ما معرمان را برای سینمای خراسان گذاشته‌ایم. حکایت ما حکایت از تو به یک اشاره، من از به سر دودین است. ما «گوشه چشم» و «اشاره» ندیده‌ایم و گرنه هرچند پول، مدیریت و کارهای زیرساختی لازم است، ما به‌خاطر شوق خودمان کار می‌کنیم؛ اما عشقمان را باختم.

او ادامه می‌دهد: پانزده سال پیش در مصاحبه‌ای گفته‌ام حلقه کم‌شده سینمای خراسان تهیه‌کننده است. هنوز هم همان را تکرار می‌کنم. تهیه‌کننده کسی است که می‌تواند سرمایه جذب کند. اوست که دیپلماسی و سینما را می‌شناسد. اوست که می‌داند اگر کارگردانی می‌خواهد کار پلیسی کند، فلان تصویربردار به دردش نمی‌خورد.

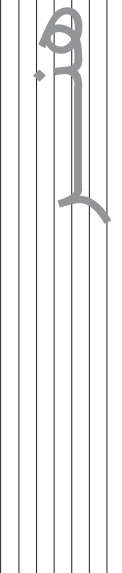
مدیریت کردن تیم کار تهیه‌کننده است. ارائه اثر بعد از تولید و عرضه آن برای دیده شدن و برگشت پول کار تهیه‌کننده است. این هنرمند با تأکید بر اینکه جلوی این هرچ‌موج باید به‌صورت سازمان‌دهی شده گرفته شود، می‌گوید: نهادهایمان ابتر و بلااستفاده شده‌اند. انجمن تهیه‌کنندگان و گروه‌های مشابه وجود دارند، ولی دنبال آفتابه‌لگن نباشید. دنبال سازمانی باشید که بتواند این حرفه را قانونمند کند، زمانی واقعا قانونمند بود و هرکس همین طوری راه نمی‌افتاد که برود پیش یک رستوران را از او پول بگیرد. تهیه‌کنندگی باید جدی گرفته شود. به نظر او به هر کس که از راه رسید نباید بگوییم برو فیلم بساز و این بیشتر به خود جامعه سینمایی برمی‌گردد. او تأکید می‌کند: باید به جوان‌ها بگوییم می‌خواهی فیلم بسازی، بساز اما بیا تا به تو رایگان مشورت بدهیم. اعتماد به نفس کاذب و یادکنکی ولی به این حرفه ضربه زده است. این خانواده پدر می‌خواهد. پدر خانواده سینما تهیه‌کننده است، نه سرمایه‌گذار و نه کارگردان. تأکید می‌کنم تهیه‌کننده به مفهوم واقعی کلمه.

مسگران اضافه می‌کند: این را که بعد از سال‌ها هنوز به مدیران بگوییم ما راه نگاه کن نمی‌پذیرم. من با سازمان‌های دولتی که کاری‌کنم، آن‌ها دنبال‌می‌آیند؛ چون زمانی که نداشتم، سراغشان نرفتم. دست توی جیب خودم بردم و کارم را ساختم. فهمیدند من آدمی نیستم که پشت در مدیر نشستن نیستم. ما همه چیز داریم. ما دلتان بخواهید لوکیشن، منابع فرهنگی و پول داریم. فقط اراده‌ای را که نظمی در این‌ها به وجود بیاورند نداریم. باید قانونمند شویم. باید جلوی هرزه‌گردی و کلاهبرداری اخلاقی و مالی در سینما گرفته شود. وقتی جلوی آن گرفته شود، علاقه‌مند پولش را دست آدم کاربلد می‌دهد و بازخورد اقتصادی و هنری آن را می‌بیند و دیگران را هم ترغیب می‌کند، اما وقتی پول را دست آدم کارنابلد می‌دهند، فاجعه اتفاق می‌افتد.

شهرآرا

۵شنبه
۱۱ شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۷۶

۱۱

پخش «پدر گوار دیولا» از شبکه خانگی

سریال «پدر گوار دیولا»، با بازی مهران مدیری به‌زودی در شبکه نمایش خانگی توزیع می‌شود. به گزارش شهرآرا، این اولین سریال سعید نعمت‌ا... در شبکه نمایش خانگی است که مدت‌ها پخش آن بر سر زبان‌ها افتاده بود تا بالاخره با تصمیم عوامل این پروژه به‌تلفرم تماشاخانه برای پخش رایگان این سریال انتخاب شد. مهران مدیری، مهدی سلطانی سروستانی، هنگامه قاضیانی، ستاره اسکندری، امیرمهدی ژوله، علیرضا خمسه، مرجانه گلچین، پرپوش نظریه، سیامک صفری، علی اوجی، مریم یوبانی، نسیم ادبی، سارا خوئینی‌ها، ترگس محمدی، محمدرضا علیمردانی، امیر یل ارجمند، آرش عدل پرور و... بازیگران این سریال هستند.

شلوغ‌ترین روز سینما در ۳ سال اخیر

روز گذشته پردیسی‌های سینمایی ایران شلوغ‌ترین روز خود -در سه سال گذشته- را تجربه کردند. به گزارش ایرنا، سینماها روز گذشته، سه شنبه، پنجم اردیبهشت ماه، استقبال ۲۰۰هزار مخاطب را تجربه کردند که این آمار، پرازدحام‌ترین روز دوران

پساکرونا را مشخص کرد. در این روز ۲هزارو ۸۲۸سانس تعریف شد و گیشه به رقم ۵میلیارد و ۲۱۳میلیون تومان رسید. در این روز، «فسیل»، بیشتر از دیگر فیلم‌ها مورد استقبال قرار گرفت، به‌طوری‌که این فیلم ۱۲۸ هزار مخاطب داشت و موفق شد طی ۱۰۵۴ سانس نمایش، به گیشه ۳میلیارد و ۳۰۷میلیون تومانی دست یابد. «فسیل» تنها ۳هزار مخاطب کم داشت تا به رکورد مخاطب روزانه فیلم «مطرب»، برسد، آماری که احتمالا در روزهای آینده محقق خواهد شد تا این فیلم بتواند با گذر از رکورد مخاطبان روزانه فیلم «مطرب»، در سودای گذر از آمار ۱۶۰هزارنفری فیلم «هزارپا» باشد. «سه‌کام حبس» دومین فیلم پراقبال روز گذشته بود. فیلم سامان سالور با ۲۴۱ سانس نمایش، ۱۴هزار و ۹۰۰مخاطب جذب کرد و توانست ۴۲۶میلیون تومان بفروشد. «آهنگ دوفهره» سومین فیلم روز گذشته بود. نخستین ساخته آرزو ارزانش طی ۳۱۳ سانس، ۱۲ هزار و ۱۰۰مخاطب داشت و ۳۱۷میلیون تومان نیز فروخت. «جنگ جهانی سوم» نیز با ۱۹۵ سانس نمایش و ۵۰۰هزار و ۵۰۰مخاطب و البته فروش ۴۴۵میلیونی خود در رتبه چهارم قرار گرفت. «عروس خیابان فرشته» نیز در این روز ۲۱۳ سانس نمایش داشت. این فیلم توانست با جذب ۸هزار و ۲۵۰مخاطب، فروشی معادل ۲۱۱میلیون تومان داشته باشد.

«خط فرضی» روی خط اکران در سینماها

قرارداد سرگروهی فیلم سینمایی «خط فرضی» به کارگردانی فروش صدی و تهیه‌کنندگی علی مصفا در جلسه امروز شورای صنفی نمایش امضا شد و اکران این فیلم از هفته آینده در سینماهای سراسر کشور آغاز خواهد شد. سحر دولتشاهی،

پژمان جمشیدی، آریتا حاجیان، حسن پورشیرازی و... در این فیلم به ایفای نقش پرداخته‌اند. سارا به همراه همسرش حامد و دختر خردسال‌شان به یک عروسی در شمال ایران دعوت شده‌اند، اما حامد به دلیل مشکلات کاری نمی‌تواند به این سفر برود و این سرآغاز اتفاقی است که زندگی سارا را دگرگون می‌کند.

«جنگ جهانی سوم» در جشنواره پکن

سیزدهمین جشنواره فیلم پکن میزبان «جنگ جهانی سوم» به کارگردانی هومن سیدی است. این فیلم پس از حضور موفق در جشنواره ونیز و کسب دو جایزه بهترین فیلم و بازیگر بخش اقی‌ها، در سی و پنجمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم توکیو، هشتمین دوره جشنواره فیلم جهان آسیا در لس‌آنجلس و جشنواره فیلم استکهلم سوئد نیز حضور موفقی داشت. همچنین در فهرست فیلم‌های جشنواره پالم اسپرینگز ۲۰۲۳ قرار گرفت و اخیرا هم سه جایزه اصلی بهترین فیلم، کارگردانی و بازیگر مرد (محسن تانابنده) را از جشنواره فیلم بلغراد در کشور صربستان دریافت کرد.

آغاز اکران‌های مردمی «غریب» در جشنواره‌عمار

اکران‌های مردمی فیلم سینمایی «غریب»، در شبکه اکران مردمی عمار آغاز شد. به گزارش شهرآرا، فیلم سینمایی «غریب» به کارگردانی محمد حسین لطیفی و تهیه‌کنندگی حامد عنقا

یکی از تولیدات مرکز هنری رسانه‌ای اوج است که اکران‌های سیار و خارج از سینمای آن نیز آغاز شده است. این فیلم روایتگر بخش کوتاهی از زندگی مسیح کردستان، شهید محمد بروجردی، و حضور وی در دفع فتنه کومله و دموکرات در منطقه کردستان و اوایل انقلاب است.